

РЕШЕНИЕ

№ 1602

гр. София, 06.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ М. УРУМОВ

като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20211110217825 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 553065-F559625 от 30.12.2020 г., издадено от зам.-директора на ТД на НАП София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Д.Д. И., с ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева, за нарушение на чл. 168, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, на основание чл. 184, ал. 1 от ЗДДС.

Недоволна от НП е останала И., която го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против обжалвания акт. Твърди, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че не е спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. В условията на алтернативност се сочи, че процесното нарушение е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. М.. В пледоарията по същество той заявява, че поддържа жалбата и иска отмяната на оспореното НП.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, изпраща процесуален представител в съдебно заседание в лицето на юрисконсулт Раева. В пледоарията си по същество моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като изтъква, че процесният случай не бил маловажен. Претендира разноси.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

При осъществена проверка, възложена с резолюция от 06.03.2020 г., органите на НАП установили, че лицето Д.И. е придобило чисто нов

автомобил „Daimler – Смарт” на 15.04.2019 г., в качеството ѝ на лице, нерегистрирано по ЗДДС и това придобиване представлявало вътрешнообщностно придобиване на ново превозно средство. При проверката било установено още, че лицето не е подало дължимата по закон декларация за това придобиване (чл. 168, ал. 1 ЗДДС), в законовия срок за това – 14 дни от изтичане на данъчния период, през който данъкът за придобиването е станал изискуем по смисъла на чл. 63 от ЗДДС.

С оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗДДС данъкът при ВОП става изискуем на петнадесетия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие. В конкретния случай, крайният срок за декларирането по чл. 168 от ЗДДС е бил 14.05.2019 г.

Декларация била подадена едва на 24.06.2020 г.

При установяване на горните факти, свидетелката Г. съставила АУАН на жалбоподателя Д.И. за извършено нарушение на чл. 168, ал. 2 от ЗДДС.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и процесното наказателно постановление с № 553065-F559625 от 30.12.2020 г., издадено от зам.-директора на ТД на НАП София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Д.Д. И., с ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева, за нарушение на чл. 168, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, на основание чл. 184, ал. 1 от ЗДДС.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел А.Г., както и въз основа събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира показанията на разпитания свидетел досежно обстоятелствата по извършване на проверката, тъй като са логични и последователни и намират опора в писмените доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Като инстанция по същество в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежен орган и в рамките на неговите пълномощия, констатираното нарушение е изчерпателно описано в акта за установяване на административно нарушение, по идентичен начин – описано и в наказателното постановление, надлежно връчени на нарушителя чрез упълномощено от него лице, с оглед гарантиране на неговите права.

На следващо място, съдът намира, че е спазен и срокът за съставяне на АУАН, който е три месеца от установяване на нарушителя или две години

(защото нарушението е данъчно) от извършването му.

Съдът намира, че по делото е безспорно установено закъснението на жалбоподателя по изпълнението на законовото ѝ задължение за деклариране на придобиването на автомобила. Безспорно е установено, че крайният срок, в който е следвало да бъде подадена декларацията е 14.05.2019 г., а тя е подадена с повече от година закъснение.

Ето защо, съдът намира, че от обективна страна безспорно е доказано извършването на процесното нарушение.

Нарушението е извършено виновно, защото жалбоподателят е следвало да познава разпоредбите на закона (по силата на презумпцията, че незнанието на правото не извинява нарушителя, както и че след обнародването на законовите разпоредби те са известни на всички) и да изпълни задължението, което ѝ е вменено от чл. 168, ал. 2 от ЗДДС, а тя не е сторила това.

Съдът намира, че наказанието за извършеното нарушение е правилно определено от въззиваемата страна, тъй като е наложено минималното предвидено в закона наказание.

С оглед характера на обществените отношения, които са засегнати от процесното нарушение и като взе предвид, че то е типично за вида си и с нищо не разкрива по-ниска от обичайната обществена опасност, съдът намира, че в случая не може да се приложи чл. 28 от ЗАНН. Съдебният състав намира, че най-ниското предвидено в закона наказание в случая ще окаже превантивно и превъзпитателно действие по отношение на нарушителя, за да не се допуска в бъдеще подобни нарушения на ЗДДС. Освен това, съдът намира, че период от повече от една година закъснение не може да се обяснява с каквито и да било причини и това е още една причина процесното нарушение не може да бъде окачествено като маловажно.

При горните мотиви, съдът намира, че оспореното НП не страда от пороци и не съществуват основания за неговата отмяна или изменение, поради което следва да бъде изцяло потвърдено.

В заключение, съдът следва да присъди разноски на въззиваемата страна, тъй като издаденото НП е правилно и законосъобразно. Ето защо, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ. Размерът на възнаграждението следва да бъде 100, съобразно правилата за неговото изчисляване.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 553065-F559625 от 30.12.2020 г., издадено от зам.-директора на ТД на НАП София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Д.Д. И., с ЕГН *****, е наложено административно

наказание глоба в размер на 1000 лева, за нарушение на чл. 168, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, на основание чл. 184, ал. 1 от ЗДДС, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Д.Д. И., с ЕГН *****, да заплати на ТД на НАП София, сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____